

yderste, er klart. Og derfor er det ogsaa, den højtærede Minister andrager om denne Bevilling paa 350 000 Kr. til Anlæg af nye Stationer. Det foreliggende Lovforslag gaar ikke ud paa mere, og hvis der kun er Tale om dette, forekommer det mig, at det jo ikke godt kan begrænses. Thi naar man har bevilget de Penge, Ministeren andrager om, er den ikke længere, der er ikke nogen Mulighed for Begrænsning. Hvis man vil en Begrænsning, maa man, som den højtærede Ordfører for Venstre sagde, tage hele Sagen op og lave et helt nyt Lovforslag. Det vil jeg ikke sige noget til, det kan vist være i høj Grad passende, at man, naar noget er ved at vokse sig saa stort i kort Tid, som denne Sag sikkert er det, ønsker allerede paa dette Stadium at tage den hele Sag op til yderligere Behandling og supplere Lovgivningen derom paa forskellig Maade.

Spørgsmaalet er da, om man vil overlade den rent tekniske Side ved Stationernes Opførelse til Teknikerne og den højtærede Minister, bevilge dette Beløb, for at Stationsspørgsmaalet derigennem kan komme i Orden saa hurtigt som muligt, fordi det tiltrænges, og saa senere tage Sagen op. Det kan jo gøres, idet ethvert Medlem af dette høje Ting kan indbringe et Lovforslag, hvorved man kan ordne dette. Men maaske mener man, at man allerede igennem denne Bevilling kan foregribe saa meget, at man heller ikke kan gaa med til dette. Jeg for min Part kan ikke se rettere end, at det sikkert vil være det heldigste at faa Sagen, som den nu ligger, ordnet saa hurtigt som muligt, og hvis Lovforslaget skal henvises til Udvalgsbehandling, hvad det sikkert skal, maa jeg for mit Vedkommende ønske, at Udvalgsbehandlingen foregaar saa hurtigt som muligt. Det ønsker jeg selv, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister, at vi fra vor Side vil være stemte for, at Sagen afgøres hurtigt i Udvalget, saa at hele Ordningen kan træde i Kraft hurtigst muligt.

Heilesen: Hovedspørgsmaalet i den foreliggende Sag er, om de Opgaver, Radiofonien har at løse, løses bedst paa Grundlag af Statsdrift eller Privatdrift. Det foreliggende Lovforslag tilsigter, som det allerede er omtalt, en Løsning paa Grundlag af Statsdrift. Det er omtalt af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at Pressen principielt havde ønsket en Løsning paa Grundlag af Privatdrift. Det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, at den danske Presses Telegramudvalg

som Repræsentant for den samlede danske Dagspresse paa et tidligere Tidspunkt til Ministeriet for offentlige Arbejder har indgivet en Ansøgning om Koncession paa Radioudsendelser; og det fremgaar af Bemærkningerne og blev ogsaa udtalt af det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at Telegramudvalget stadig principielt og principalt er af den Opfattelse, at Radiofoniens Opgaver bedst vil løses paa Grundlag af Privatdrift, idet man begrunder det med, at en Løsning under Medvirken af det private Initiativ formentlig bedst vil være i Stand til at lade sig inspirere af og følge med Udviklingen paa dette Omraade baade i teknisk og anden Henseende.

Subsidiært er jo imidlertid Pressens Repræsentanter i Radioraadet gaaet med til det foreliggende Forslag. Dette er neppe uden Forbindelse med den Bestemmelse, der findes i Bilag 2 (Tillæg A. Sp. 3109—10). Bilag 2 indgaar ganske vist ikke som en egentlig Bestanddel af Lovforslaget, men er jo alligevel Udtryk for den Ordning, man ønsker gennemført under Forudsætning af, at dette gennemføres. I den nævnte Bestemmelse har man sikkert en væsentlig Del af Forklaringen paa, at Pressens Repræsentanter i Radioraadet subsidiært har kunnet slutte sig til det foreliggende Forslag, idet det her bestemmes, at Staten ikke maa radiofonere Bekendtgørelser under nogen Form med Undtagelse af Statens egne Bekendtgørelser, som maa radiofoneres, naar de samtidig paa sædvanlig Maade bekendtgøres i Pressen. Ej heller maa radiofoneres Nyhedsstof, Børsefterretninger, Prisnoteringer eller lignende, medmindre der med den danske Presses Telegramudvalg er truffet Overenskomst i saa Henseende, og Telegramudvalget skal i Tvivlstilfælde afgøre, hvad der falder ind under Pressemeddelelser. Saa længe indtil en Overenskomst er truffet, har Pressen Eneret til mod Betaling for Stationernes Benyttelse at udsende Pressemeddelelser i det Omfang, det kan forenes med den af Radioraadet foranstaltede Spredning, og saaledes at Radioraadets Spredning har Fortrinsret med Hensyn til Udsendelse. Indtægterne skal tilfalde Radiofoni-Fonden.

Det vil altsaa sige, at Pressens Repræsentanter i Radioraadet er gaaet med til en Statsordning paa Betingelse af, at Statsordningens Programtjeneste ikke gælder for Pressens Omraade, og saa er det i og for sig ikke saa besynderligt, at Pressen subsidiært kan gaa med til en Statsordning. Der er nok noget om, at er Staten en Magt, saa er Pressen en Stormagt.